

MIELIPIIDE

Lähetä mielipidekirjoitus

Toivomme napakoita kirjoituksia pituudeltaan korkeintaan 2 000 merkkiä välilyönteineen. Julkaisemme kirjoituksen nimimerkillä vain poikkeustilanteessa. Lähetä kirjoitus lukijalta@maaseuduntulevaisuus.fi tai Maaseudun Tulevaisuus, PL 440, 00101 Helsinki. Liitä mukaan yhteystietosi.

YLIÖ

Miten kasvihuonekaasupäästöjä voidaan vähentää?

Maatalouden kasvihuonekaasupäästöjä voidaan leikata kymmeniä prosentteja nykyisestä. Keinot ovat yksinkertaiset: palkokasvien viljely, lisätään kasvintuotannon ja kotieläintalouden keskinäistä vuorovaikutusta, alennetaan tuotantointensiteettiä niin lannoituksen kuin kotieläinten ruokinnan osalta ja suositaan laajaperäistä märehitijäpohjaista kotieläintuotantoa. Löytyykö tahtoa?

MT:n yliössä (MT 9.6.) vedottiin voimakkaasti kuluttajien ruokailutottumuksiin, asenteisiin ja valintoihin. Yhtä merkittävä vaikutus päästövähennysten toteuttamiseksi on poliittisella päätöksenteolla.

EU:n jäsenenä Suomi joutuu kilpailemaan elintarvikemarkkinoilla ilman rajasuojaa. Kansalliselle maatalouspolitiikalle on hyvin vähän liikku-mavaraa – vai onko sittenkin luultua enemmän?

Maatalouden tulee hyödyntää aurinkoenergian fossiilisen

energian sijasta. Ehkä merkittävin resurssien tuhlaus korkean teknologian maissa tapahtuu siinä, että kestävyysden sijasta taloudellisuus ohjaa tuotantoteknologian valintaa.

Typpilannoitus voidaan toteuttaa joko palkokasvien avulla tai fossiilisen energian avulla tuotetulla väkilannoitetyypellä. Suomessa tavanomaisessa maataloudessa biologisen typensidonnan osuuden arvioidaan olevan vain noin viisi prosenttia typpilannoituksesta. Ruotsissa vastaava luku on arviolta 20–30 prosenttia. Miltä kuulostaisi biologisen typensidonnan tuki?

Typpilannoitusintensiteettiä tulee alentaa nykyisestä kohtuullisemmalle tasolle. Nitraattiasetuksen voimaantumisen myötä kaikkein suurimpia typpilannoitusmääriä on onnistuttu rajoittamaan. Valitettavasti monilla karjatilloilla on kuitenkin ostorehun avulla lisätty eläintiheyttä ja karjanlannan avulla typen määrä ylittää 200 kg/ha vuosittain, vaikka

Suomen tuontivalkuaisriippuvuus on itse aiheutettua.

keskimääräinen typpilannoitus jää alle 100 kg/ha.

Miltä kuulostaisi alemman eläintiheyden ja/tai alemman typpilannoituksen tuki – puhumattakaan karjattomien tilojen lannankäytön tuesta?

Erikoistumisen sijasta tavoitteeksi tulee asettaa tuotantosuuntien vuorovaikutus (integraatio). Vain integroituneessa tuotannossa lannan ravinteet voidaan hyödyntää tehokkaasti ja toisaalta käyttää biologista typensidontaa ja syrjäyttää väkilannoitustypen tarvetta kasvintuotannossa.

Teemaan liittyy tasapainoinen eläintiheys, nurmenviljelyyn perustuva kasvinvuorotus ja palkokasvien hyväksikäyttö – voitaisiinko kaikkia näitä pyrintöjä tukea/aktiivisesti?

Kotieläintuotannon tuotantointensiteettiä tulee alentaa, erityisesti maidontuotannossa. Nykyinen taloudellis-tekninen paine tuottaa maitoa mahdollisimman paljon lehmää kohti johtaa siihen, että menetämme märehitijän yliveritiset ominaisuudet.

Märehitijä on ruvettu ruokimaan yksimahaisten tavoin, eli väkirehun ja valkuaisrehun osuutta on kasvatettu korsirehun kustannuksella. Silloinkin, kun nykyisellä tuotantointensiteetillä ruokinta perustuu nurmirehuun, sen laatuvaatimus on niin korkea, ettei nurmen tuotanto voi perustua biologiseen typensidontaan vaan typpiväkilannoitteisiin.

Vaikka märehitijät kykenevät pötsin valkuaisainesyynteesin avulla tuottamaan myös korkealaatuista valkuaista, tätäkään ominaisuutta ei hyödynnetä enää täysimääräisesti. Korkea maitotuotos voidaan saavuttaa vain korkealaatuisen lisävalkuaisen avulla.

Suomen tuontivalkuaisriippuvuus on hyvin pitkälle itse aiheutettua – erityisesti nautojen korkean ruokintaintensiteetin vuoksi. Kaikestään huolimatta suomalaiset luomumaitotilat, joilla väkirehun osuus on rajattu enintään 30 prosenttiin ja typpilannoitus perustuu palkokasveihin, ovat kannattavampia kuin muut maitotilat keskimäärin.

Yksimahaisten kotieläinten (siat, siipikarja) suosimisen sijaan tulee kehittää laajaperäisiä märehitijäpohjaisia tuotantosysteemejä (emolehmät, lampaat, alkuperäisrodut). Näissä luonnon monimuotoisuus ja ekosysteemitoinnot (biologinen typensidonta, sienijuuret ja muut ekosysteemipalvelut) tuottavat rehun ja muodostavat rikkaan ekosysteemin niin luonnon eliöille kuin ihmiselle.

Ei siis pyritä eriyttämään kotieläintuotantoa muulta eläimästä eristettyihin tuotantolaitoksiin, vaan luomaan

viihtyisiä ja monimuotoisia elinympäristöjä, joissa voidaan sekä elää vuorovaikutuksessa luonnon kanssa että tuottaa ravintoa samanaikaisesti. Laajaperäisyystuki?

Maatalouden ympäristövai- kukuksista puhutaan paljon – ja usein asian vierestä.

Tosiasioiden tunnustaminen on kaiken viisauden alku. Kasvihuoneilmiö johtuu uusiutumattomien resurssien liikakäytöstä, johon niin sanottu tehotuotanto perustuu.

Kuinka resurssien lisäkäyttö parantaisi asiaa?

Tuotannon tehostaminen ei voi olla ratkaisu. Tuotannon siirtäminen Suomesta johtaisi vain ojasta allikkoon. Tuotetaan siis ruoka jatkossakin Suomessa – ja vähennetään kasvihuonekaasupäästöjä.

Pentti Seuri
MMM, tutkija
Luke

VERKOSSA SANOTTUA

Piittaamaton Puola

MT:n lukijoita suututti lauantaina verkossa julkaistu uutinen Puolan päästöistä. Maa ei ole tehnyt maatalouden päästöilleen mitään ja toimii EU:n nitraattidirektiivin vastaisesti.

EU:ssa on kahdet ohjeet ja säännöt. Suomi vain orjalaisesti ampuu itseään nilkkaan joka asiassa. Olemme luonnonsuojelussa, eläinten hyvinvoinnissa, ruuan laadussa ja yleisessä hygieniatasossa valovuosia edellä etelän maita ja silti täällä kiristetään ruuvia...

Markku Reponen

Suomella oli niin kiire EU:hun, ettei minkäänlaisista ehtoista edes neuvoteltu. Heikki Haavisto yritti, mutta kun jäsenanomuksen vienti näytti varmalta, eihän siihen mitään ehtoja tarvittu. Puola asetti ensitöikseen ehdon, miljardi euroa vuodessa 7 vuoden ajan, maksu mikä ei perustu mihinkään vastapalvelukseen. EU maksaa siitä, että sai Puolan jäsenekseen.

tusalueen vessapäästöt oli arvioitu hatusta kiskaisten korkeiksi. Samaan aikaan Itämereen pukataan päästöjä.
Mika Turunen

Huhtasaari hätkäytti

Perussuomalaisten ensimmäiseksi varapuheenjohtajaksi lauantaina valittu **Laura Huhtasaari** ihastutti ja vihastutti tuoreilla lausunnoillaan. Hän haluaa Suomen irti EU:sta ja perussuomalaisista ruotsidemokraattien kaltaisen puolueen.

Hallituksen pysyvyys ei ole itseisarvo – eli toivottavasti persut pitävät sanansa ja tuoholtiton suhtautuminen niin sanottuihin turvapaikanhakijoihin ja EU:hun muuttuu pysyvästi kielteisemmäksi.
Outi Raitsola

Laura Huhtasaari on fiksuin nainen tällä hetkellä eduskunnassa, ehkä koko Suomessa. Jokainen, joka ei täysi tampo ole, näkee mihin tämä monikulttuuri vie meidät.
Keljo Kalevi Nordman